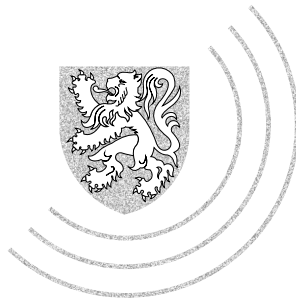

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **343** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 27 januari 2010 (2009-2010)

Verzoekschrift

over de gelijkwaardigheid van diploma's binnen
de Europese Unie

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Kathleen Helsen

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de dames Katleen Martens, An Michiels, Gerda Van Steenberge;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
mevrouw Vera Celis, de heer Kris Van Dijck;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Erik Arckens, Frank Creyelman, Chris Janssens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Mia De Vits, de heer Chokri Mahassine;
mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck, de heer Willy Segers;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

1. Procedure

Op 16 april 2009 diende de verzoeker bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift in over de gelijkwaardigheid van diploma's binnen de Europese Unie (verzoekschrift nr. 36 (2008-09)).

Dit verzoekschrift werd op 23 april 2009 ontvankelijk verklaard door de voorzitter van het Vlaams Parlement en voor verdere behandeling verwezen naar de commissie bevoegd voor Onderwijs (Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie). Het verzoekschrift werd aan de commissieleden overgemaakt.

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen besprak het verzoekschrift tijdens haar vergadering van 15 oktober 2009 en besliste om de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, naar bijkomende informatie te vragen over dit verzoekschrift. De minister bezorgde bij brief van 7 december 2009 een antwoord op het verzoekschrift (zie bijlage). Op 14 januari 2010 kwam de commissie tot een besluit.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker stelt dat een Nederlands universitair diploma Rechten niet als gelijkwaardig wordt beschouwd in België. Hij vraagt dat hierin verandering komt in het kader van de Bolognaverklaring en dat diploma's binnen de Europese Unie gelijkwaardig worden bevonden.

3. Bespreking

De heer *Boudewijn Bouckaert*, voorzitter, verwijst naar het antwoord van de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, met bijkomende informatie over het verzoekschrift (zie bijlage).

Mevrouw *Kathleen Helsen* stelt voor om het antwoord van de minister als conclusie aan de betrokkene te bezorgen. De leden zijn het hiermee eenparig eens.

4. Conclusie

De *leden* gaan niet verder in op het verzoekschrift. Zij zijn van oordeel dat een wijziging van de decreetgeving niet noodzakelijk is en verwijzen naar het standpunt van de minister en de aangekondigde maatregelen.

De voorzitter,

Boudewijn BOUCKAERT

De verslaggever,

Kathleen HELSEN

BIJLAGE

Antwoord van de heer Pascal Smet,
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Vlaamse overheid

Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming
Departement Onderwijs en Vorming

Hoger Onderwijs

Koning Albert II-laan 15, 1210 Brussel
Tel. : 02 553 98 02 – Fax : 02 553 98 05
hogeronderwijsbeleid@vlaanderen.be

Aan de heer Boudewijn Bouckaert
Voorzitter van de Commissie voor
Onderwijs en Gelijke Kansen
Vlaams Parlement
1011 Brussel

uw kenmerk

ons kenmerk
1F2B8G/EC/

bijlagen

vragen naar / e-mail

Eddie Clybouw
eddie.clybouw@ond.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 98 27

datum

Betreft: verzoekschrift van
diploma's binnen de Europese Unie

over de gelijkwaardigheid van

Mijnheer de voorzitter,

De verzoeker stelt *ten eerste* vast dat een masterdiploma in de rechten, behaald aan een Nederlandse instelling, niet als gelijkwaardig wordt beschouwd in België. Hij vraagt *ten tweede*, gelet op de Bolognaverklaring, dat het Vlaams Parlement de intentie uitspreekt om alle diploma's binnen de Europese Unie gelijkwaardig te bevinden, zonder dat studenten bijkomende cursussen moeten volgen.

Voorafgaand wil ik duidelijk stellen dat ik als minister, bevoegd voor het onderwijs, uiteraard enkel kan spreken voor wat betreft de academische erkenning van buitenlandse hogeronderwijsdiploma's door de Vlaamse Gemeenschap, en dus niet kan spreken voor het federale België.

Het is, *wat het eerste element van het verzoekschrift betreft*, inderdaad zo dat buitenlandse juristendiploma's in regel niet als volledig gelijkwaardig kunnen worden erkend met de graad van master in de rechten, uitgereikt in de Vlaamse Gemeenschap. Dit is vanzelfsprekend, omdat het buitenlandse studieprogramma in zake nationale wetgeving namelijk fundamenteel afwijkt van de Vlaamse juristenopleiding.

Om de beoogde gelijkwaardigheid te bekomen, dient een houder van een buitenlands rechtendiploma rechtstreeks contact te nemen met één van de Vlaamse universiteiten die de juristenopleiding organiseren. De Vlaamse universiteiten zelf zijn immers bevoegd om de gedeeltelijke gelijkwaardigheid toe te kennen aan een buitenlands juristendiploma. De Vlaamse universiteit beslist dan autonoom welke opleidingsonderdelen met goed gevolg dienen te worden afgelegd om de beoogde Vlaamse graad van master in de rechten te bekomen.

Doordat de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) de kwaliteit van het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen waarborgt, worden Nederlandse masterdiploma's in de rechten wel automatisch beschouwd als diploma's van het niveau master, maar zonder de kwalificatie van de graad 'in de rechten'.

Wat het tweede element van het verzoekschrift betreft, wil ik de procedure voor het aanvragen van de academische erkenning van buitenlandse hogeronderwijsdiploma's – ongeacht of die uitgereikt werden binnen of buiten de Europese Unie – volledig laten sporen met de internationale principes en criteria van de Lissabonerkenningsconventie (LRC), die één van de randvoorwaarden van het Bolognaproces is.

Met het instemmingsdecreet van 15 december 2006 heeft de Vlaamse Gemeenschap de LRC goedgekeurd. De LRC is echter pas op 22 juli 2009 door België geratificeerd en aldus ten volle in werking getreden, onder meer, omdat het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap pas op 25 mei 2009 de LRC heeft goedgekeurd. Nu de ratificatie een feit is, bereidt mijn administratie een ontwerpbesluit voor dat de principes van de LRC in Vlaanderen implementeert voor wat betreft de academische erkenning van buitenlandse hogeronderwijsdiploma's.

De LRC houdt onder meer het volgende in:

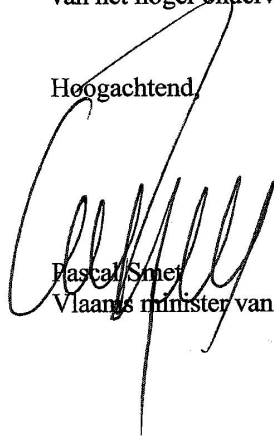
- iedere houder van een buitenlands diploma heeft recht op een adequate beoordeling van zijn diploma (art. III.1.1 LRC);
- elke vorm van discriminatie moet uitgesloten worden (art. III.1.2 LRC);
- in principe geldt een automatische erkenning. De bevoegde autoriteit kan de erkenning slechts weigeren op grond van de door de aanvrager aangeleverde stukken omwille van 'substantiële verschillen'. De bewijslast van de substantiële verschillen ligt m.a.w. bij de bevoegde erkenningsinstantie (art. III.3 LRC en art. VI.1 LRC);
- de erkenningsbeslissing dient te steunen op de evaluatie van de verworven kennis en vaardigheden die door het diploma worden bekrachtigd (art. VI.1 LRC);
- indien de beslissing negatief is, moet de erkenningsinstantie de verzoeker meedelen welke maatregelen hij of zij kan treffen om de aangeduide tekorten weg te werken: een louter afwijzen van de aanvraag volstaat m.a.w. niet. (art. III.5 LRC).

De omzetting van deze principes naar Vlaamse regelgeving houdt onder andere in dat het erkenningsonderzoek van NARIC-Vlaanderen – de instantie in Vlaanderen die de erkenningsaanvragen verwerkt –gevoerd wordt aan de hand van methodieken die erop gericht zijn de verworven kennis en vaardigheden die door het buitenlandse studiebewijs worden bekrachtigd, te toetsen aan de zogenaamde Dublindescriptoren. Dit houdt een verschuiving in naar meer inhoudelijke/kwalitatieve criteria. Het kwantitatief criterium van de studieomvang zou dan enkel nog een rol spelen, indien het een duidelijke indicatie is voor een substantieel kwalitatief verschil. Het is bijgevolg in de eerste plaats de bedoeling om te onderzoeken of er een substantieel verschil is tussen de opgedane kennis en vaardigheden in de opleiding in het buitenland ten aanzien van de opleiding in Vlaanderen, en niet langer punctueel te vergelijken wat de aanvrager elders heeft gevolgd ten opzichte van de vakken en studiepunten waaruit de overeenstemmende Vlaamse opleiding is opgebouwd. Op die manier kunnen overigens ook eerder verworven competenties in het onderzoek betrokken worden.

Ten slotte wil ik graag opnieuw signaleren dat in het kader van de ministeriële conferentie in opvolging van het Bolognaproces, die plaats vond in Leuven en Louvain-la-Neuve op 28 en 29 april 2009, met de Nederlandse minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap de afspraak is gemaakt om gezamenlijk een verdrag te ontwerpen dat een rechtsgrond creëert om de diploma's van in Nederland geaccrediteerde opleidingen automatisch in Vlaanderen te erkennen en vica versa, en te onderzoeken hoe dit vervolgens geoperationaliseerd zou moeten worden, onder andere rekening houdende met fundamentele verschillen die er bijvoorbeeld tussen de opleidingen in de rechten kunnen bestaan. De beide onderwijsadministraties bereiden dit momenteel voor.

In afwachting van zo een regeling, die niet alleen een nauwkeurige uitwerking behoeft, maar waarvan de afhandeling sowieso ook een relatief tijdrovende procedure vergt, wordt een besluit van de Vlaamse Regering voorbereid. Het besluit moet toelaten om op relatief korte termijn alvast over te stappen naar een automatische erkenning van Nederlandse diploma's van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pascal Smet

Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel